

[KURCYJAŃSKI *ai*

kurcyjański *a.* **kurciański**.

A pl subst kurcyjański(e).

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „kurcyjan”; właściwy kurcyjanom; tu: okrutny, wszeteczny:

Wyrażenie: »łotrowstwo prawie kurcyjańskie«: ná Páwłá Biskupá Krákowfkie⁸⁰ [...] który łotrowstwá práwie kurcianfkie [...] płodził/ Mnifzkę [...] gwałtem wziął/ Myfliwcá włafną ręką w łowie [...] zabił. StryjKron 367 (Linde).

Cf **KORTYZAŃSKI**

MK